

תת"ע 15193/02/20 - אבו עראר עובדיה נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בבאר שבע

תת"ע 15193-02-20 מדינת ישראל ני' עובדיה

תיק חיזוני: 30251353857

מספר בקשה: 1

בפני כב' סגן הנשיא, השופט אלון אופיר
מבקשים אבו עראר עובדיה
נגד מדינת ישראל
משיבים

החלטה

בפני בקשה לביטול פסק דין שניית בהuder הנאשם. הנאשם זומן למשפטו כדין באופן בו זימן למשפטו נמסר לו ידנית ע"י השוטר.

על עניינו חלה הוראת סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב],

כדי שיבוטל פסק דין הנובע ממשפט אליו לא התיעצב נאשם שזומן כדין יהיה על המבקש להראות טעם ממשי אשר מונע ממנו את יכולת להתייעצב או להגיש בקשה דחיה מנומקת מבعد מועד.

לחליפון עליו להראות כי נגרם לו עיוות דין כתוצאה מהחלטת בית המשפט.

בית המשפט העליון קבע ברע"פ 8427/17 מדינת ישראל נגד אמרנון סאלם הלכה ברורה ביחס לניטלים בהם צריך לעמוד מבקש בבקשת מסווג זה כדי שפסק דין אשר ניתן בהעדתו יבוטל.

בית המשפט העליון אף קבע כי דין בנוכחות הצדדים בבקשת מסווג זה הוא החיריג ולא הכלל.

חוובה על המבקש להצביע על סיבה המצדיקה את אי התיעצבותו לדין ולחליפון להראות כי נגרם לו עיוות דין וזאת בגין הצבעה על נימוקים כבדי משקל שיש בהם פוטנציאל ממשי לשינוי התוצאה.

בפרשה זו שלח המבקש בקשה מפורטת המבאה את עמדתו.

המדינה הגיבה בכתב ולא מצאתה הצדקה לקיום דין בנוכחות הצדדים לאור הבהתה הצדדים את טיעוניהם בפירותם רב

עמוד 1

בכתב.

"שכחת" הדין ו בשל כך או התייצבות בבית המשפט אינה עילה לקבלת בקשה מסוג זה.

אין אני מוצא הצדקה לאי התייצבות המבקש למשפטו.

לא מצאתי בנימוקי הבקשה כל טיעון ממשי המראה כי נגרם לבקשת עיות דין מעצם הרשות או מרף עונשתו התואם את עונשת המינימום הקבועה בחוק (וממנה אף קוזזה פסילה מנהלית).

마וחר ולא מצאתי כל עיות דין שנגרם, אין אני מוצא הצדקה לקבלת הבקשה.

אני מחליט לדוחות הבקשה.

ניתנה היום, כ"ב ניסן תש"פ, 16 אפריל 2020, בהעדר הצדדים.